

Anno 1701 d: 1, 3, 4, 5 och 6 Julij höltz Ordinarie Laga Wårtingh medh Samptel. Allmogen af Bergsiö Tingelagh, uthi Bergsiö Kyrkoby, Helsinglands Norra Contract, närwarande fölliande Tolfmän:

Anders Perßon i Hustadh,	Hans Olßon i Rösta,
Joen Swenßon i Grängsiö,	Mårten Perßon i Wattring,
Anders Perßon i Wadi,	Anders Olßon i Ståcka,
Pär Staphanßon i Fiskewijk,	Jon Perßon i Dwästadh,
Lars Erßon i Åkren,	Pär Pärßon i Lunde,
Joen Jonßon i Swedia.	

Sedan Tingh och Tingsfredh af Härardzhöfdingen war uthlyst, och de Kongl. Maj:ttz Förordning:r som i föregående Prot: antäcknade finnas upläsne woro, passerade fölliande:

Enär **Anders Olßon i Ståcka, Pär Anderßon i Skarftiär Harmångers Sockn** på egna och des Qwarnlagares wägnar tillbödh sikh willia hijt till Bergsiö och longen föra dhen Qwarnsteen, som **Anders Erßon i Elgeredh Bergsiö Sockn, Anders Anderson ibm**, egönom sin **Sohn Swen Anderson**, för sikh och grannarne **Olof Jonßon, Lars Erßon** och **Oluf Larßon** tillhandlat påstodo Anders Olßon eller des intressenter wid Ståcka Siöstrandh sistl. Pingestidh skohla hafa taget wilße, emedan Elgerdsboerne bordt tillkomma dhe mindre Qwarnstenarne och Ståcka-Män dhe Större, af dhe 2:ne paar som Käranderne och Swaranderne af en Fiskiare ifrån Gefle sig tillhandlat, Låto Elgeredsboerne sig så mycket mehra benöija, som des uthan af StåckaMän 4 P:r i omkostningh lofwades. Togo afträde.

För gamla **Pigan Margretha Thomasdotter i Wattleångh** blifwer **Ländz-Mannen Wählförståndig Hans Larson i Rösta** så mycket mehra af Rätten Lagl:n till MåhlzMan Constituerat och förordnadt, uthi hennes angelägenheter tahl och swara, som LändzMannen sielf inför Rätten dhär till godwilleligen bejakade.

Såsom **Jon Jönßon i Rösta** ej förmåtte wisa **Fiskaren Erich Anderson Snäll ifrån Gefle** till dhetta Tinget Lagl. wara instämbdh, angående 2:ne Skiöthar eller Näth, Snällen för Jon Jönßon skall hafwa fördärfat; Ty kunde Saken ej aller för dhenna gången uptagas, uthan lämbnades Käranden en Skriftel. Citation på Contraparten.

Dhett hade fullan **Bokhållaren Wälb:de Johan Bremer på Strömsbruk** låtett incitera **Bonden Anders Olßon i Edsätter** för dhet hans Hundh förleden winter Sönderrifet Bokhållarens Bruna Klädes Kappa; Lijkwist enär Bonden lofade willia Hunden förslå, eftergaf Bokhållaren all dhen skada han egönom dhenna Hund, så wähl ofwannembde gång som tillförende taget hafer, men så frampt Anders Olßon sin lofwen violera skulle, skall dhenna Sak för honom lijka öppen stå. Hwarpå Parterne handsträcktes. Togo afträde.

Kyrkiones SexMan Olof Bengtson i Wattrångh Harmångers Sockn anklagade **BåtzMannen Isaac Lustigh ibm**, för dhett han försummat Gudztiensten 4:de Dagh Pingst, jembwähl icke allenast H: Trefaldighetz Söndagh afhållit sig ifrån Kyrkan, uthan och samma Morgon skall hafwa slaget sin Hustru, anhållandes SexMannen dhett Tingsrätten behagade häröfwer något ransaka, och sedan BåtzMannen Laga näpst tillskynda, så wida han Brotsligh befinnes.

Swaranden **Isaac Lustigh** præsens, tillstår, att såsom första och andra Pingesdagarne han warit i Kyrkan, måste Hustrun 4:de dagen dijt gå, och han wara hemma, men ingalunda då någon druckenskap eller annan olåth föröfwat.

Men såsom han efter helgen i 4 dagar waret på **Ströms bruk** och arbetat, drucko han och hans Cammerater några Kannor Öhl om Lördagzafton förän dhe gingo dhäriifrån, hinnandes Lustigh ej hem till Wattrångh, 1 Mijhl ifrån Bruket, förän Solen ran up om SöndagsMorgon, då han ej orkade gå till Kyrkan, och för dhett hustrun ej mötte honom medh Båth wedh Siön, som hon elliest plägar wara wahn, hade han fullan ärat slå henne, men efter hon lopp undan bort i SexMannens gårdh, undslapp hon det samma.

SexMannen tillstår BåtzMannens Exception wara Sandfärdigh.

Resolut:

Såsom **BåtzMannen Isaac Lustigh** betygas hafa 1:sta och 2:dra dag Pingst Gudztiensten bewistat, och hustrun 4:de dagen waret i Kyrkan, så befrias Lustigh att böta för dhett han om 4:de dagen waret hemma; Men för dhett han om Lördagsqwällen till H: Trefaldighetz Söndag på Ströms bruk drucket sig så drucken, att han dhär medelst blef wet obeqwäm om Morgonen gå i Kyrkan, och således Gudztiensten försummat, dhärföre skall Isaac Lustigh, som inga Penningar äger att böta medh, sitta 2:ne Söndagar i Ståcken för Kyrkiodörren. Och emädan han på en så heligh dagh slijkt ellackt lefwerne medh sin hustru fördt, skall Lustigh äfen sitta en Söndagh i Ståcken för Kyrkiodörren, serdeles som förspördes dhett han esomoftast skall låtha illa på hustrun, Hwarföre BåtzMannen nu af Rätten alfwarligen förmantes medh slijck olåth och förargelighet lefwerne afstå, så frampt widare Straff han tänkte undfly.

Att **Lars Larson i Hånick Harmånger Sockn** är tillfredsstäld af **Hans Mårten-son i Gamsätter**, angående ett Swijkeliget Hästebyte, dhett berättar Ländz och TolfMän.

Ländz- och TolfMän af Gnarp Sockn berätta att **Olof Erþon i Ilþbo** ähr förlijkt medh **Erich Pärþon i Gryttie** angående Skuldfordran.

Ehuruwähl **Drängen Olof Larþon i Byn** låtit incitera **Lars Anderson i Åhs**, angående några Skählzordh Lars Anderson på Drängen fördt hafer, Så gifa lijkwist Ländz- och TolfMän tillkänna dhem wara förlijkte.

Parterne, såsom **Änkan Chierstin Pädersdotter i Biåstad** Kärande, och **Bonden Jon Abrahamson ibm** Swarande, åsämbdes sålunda inför Rätten att 2:ne **Tolf-Män Jon Pärþon i Dwästh, Pär Pärþon i Lunde** skohla på en beqwämmeligh tidh, om hwilken dhe sielfwa kunna öfwerlägga, Syna och opmäta huruwida Änkan till dhen jordelott 1½ öre Skatt /: Olof Pär's lotten kallat /: hon innehafwer och brukar, kan hafwa fulljord, eller ej. Sampt uthj alt öfriget liqvidera dhem

emällan. Och såsom parterne förklara sigh willia medh dhet sluth TolfMännen dhem emällan rättwist affattandes warda, aldeles wähl förnöjde wara, så tillsades TolfMännen dhetta ährende i bästa måtton förrätta; Men förän dhe något sigh häruthinnan företaga, bör äntel. Änkians MählzMan wara tillstädes.

Ehuruwähl **Tredie Mans Soldaten Mattz Pärþon på Kiöhlsiön** ej förmåtte wisa dhes **Broder Isaac Pärþon** till dhetta Tinget emoth sigh wara Lagl. instämbdh; Lijkwist blef Mattz Pärþon uppå sin Skrifitel. förfrågan till Tingsrätten sådant Swar meddehlt som föllier.

1) Såsom Hans Kongl. Maj:ts, uthi sin allernådigste förordningh emällan Rothar och Soldaterne intett förordnat och betalt, dhet Förälldrarne för sina Söhner, hwilka till Soldater legde blifwa, någon wählgoda bekomma skohla; Ty kan Mattz Pärþon så mycket mindre af Brodren Isaac Pärþon och hans granne **Lars Pählþon i Kiöhlsiön** något i wählgoda för sin oächta **Sohn Erich Mattzson** fordra eller påstå.

2) Hwad elliest Erich Mattzsons hufwudlega wedkommer, hwilken Mattz Pärþon föregifwer Modren skall påstå allena willia ärfwa, så frampt Erich Mattzson något hastigt skulle aflida; Men af Mattz Pärþon förmehnas honom som Fader till dhenna oächta Sohnen äfwen någon anpart böra tillkomma; Så emädan Karlen Erich Mattzson lefwer ännu, hwilken hufwedlegan skall niutha; Ty finner Tingsrätten hehlt onödigt på något Swar meddehla.

Att **Anders Jonson i Nordanbro** och **TredieMans Soldaten Pähl Jacobson ibm** ähro wähl och wänligen förente, angående någon oenighet dhe sins emällan haft, dhett berättar efter begäran **TolfMannen Jon Jonþon i Swedia**.

LändzMannen Wählförståndigh Olof Larþon i Ingesarfwen androgh för Tingsrätten, huruledes **2:ne Soldate Änkiors, Chierstin Larsdotters och Anna Mattzdotters i Kiöhlsiön Hassella Sockn** 2:ne barn medelst oacktsamhet d. 23 Febr: sitsl:e ähro blefne uthi dheras Rija el:r Badstuga af Rök förqwafde och döde blefne, anhållandes Tingsrätten häröfwer något ransaka täcktes. Swaranderne, Chierstin Larsd:r och Anna Mattzd:r præsentes, berätta, att då dhe ofwannembde dagh om qwällen begge gingo uthi Fähuset att Miölka, lämbnade Chierstin sin gässe **Pelle**, ett år på 2 weckor när gammall, och Anna sin dotter **Charin** benembdh något på 3:die åhret, uthi Rijan dhäräst dhe wistades, enär Hustrurna åther inkommo funno dhe Rijan wara full medh Rök och Elden fastnadt något i dhen ena wäggen, hwaraf Barnen blefne förqwäfde emädan Röken ingenstans sin uthgångh hade, eftersom gluggen på Taket war igenstängt, ock ingen Skorsten på Badstugan woro, dhär egönom Röken gå kunde, Säija sigh ej wetta huru Elden uthkommet, aldenstundh ingen annorstans någon Eldh uthi Finnebadstugan fantz, än allenast i grufwan el:r Fyrstaden mitt i Badstugan, beklaga dhenna olycka, i synnerhet Anna som kan tahla Swänska, medh gråtande ögon.

Quast: Hwarföre dhe gingo begge uth ifrån barnen, och icke lätt en blifwa inne? Swara dhett aldrigh tillförende händt, att dhe begge gått uth i sänder, uthan allenast dhen ena gången då olyckan timade.

Quast: Om Ingendera af dhem hade någon Piga? Swara Neij. Uthan ähro ensamma uthi Badstugan. Wid tillfrågan säijade dhe sigh hafa låthet begrafwa barnen i Hassella Kyrkiogårdh.

Sedan Saken war skuten till Nembden, stannade dhe enhälleligen i dhen mehningh, dhet borde dheþa Soldate-Änkior för dhenna sin wårdzlöshet medh Barnens tillseende stå uppenbara Kyrkioplickt

Resolut:

Såsom **Soldate Änkiorne Chierstin Larsdotter och Anna Mattzdotter** befinnes hafwa wist en stor oacktsamhet att taga wara uppå dheras barn, i dhet dhe begge gått uthur Badstugan och i Fähuset att Miölka, och lämbnat Barnen ensamma inne hos Elden, hwaraf händt och timat, att begge barnen uthi Röken blefne förqwafde; Altfördy pröfwar Tingsrätten skiähligt i anledning Kongl. Majj:ts allernådigste Kyrkiolagh Cap: 3 och 13§ tilldömma Chierstin Larsdotter och Anna Mattzdotter för dhenna sin wårdslöshet och förseelse hwar för sikh stå uppenbara Kyrkioplickt.

Parterne, såsom **Bonden Christopher Nilson i Wattlångh** Kärande, och gamla **Pigan Margreta Thomasdatter ibm** Swarande, inkommo för Rätten, tillstående så Skrift- som Muntel:n sig sålunda wähl och wänligen wara öfwerens kombne, dhett Christopher Nilson ännu i Åtta åhrs tidh efterlåther Pigan dhe af hennes **Sahl. Fader BåtzMannen Thomas Eskilson** på Christopher Nilsons grundh upsatte små hus tillijka medh en liten humblegårdh, nyttia och bruka; Men så frampt hon på något annat sätt, eller medh Man emedlertidh skull försörgd blifa, skall hon wara förplickadt berörde hus af Tompten låta bortföra. Enär förenembde Åtta åhr ähro förflutne skall Margretha Thomasdatter alla Husen nedrifwa, undantagande Stugan och Hebberet hwilka hon jempte Humblegården så länge må besittia som dhe uthan någon serdeles och märkelig reparation och förbättring kunna stå och brukas.

Uthi ofwannämbde Åtta åhrs tidh, och dhe åhren **Christopher Nilson** besådar dhen Åker, wid hwilken dheþa Hus belägne ähro, skall **Margretha Thomasdatter** för dhen afsaknadht Christopher Nilson på dhen wedh Husen liggande Åkren medelst Skuggan taga kan 1 P:r 16 öre Km:t betahla och förnöjja.

Hwilken föreningh efter begäran så wida Lag förmåhr till Protocollet antäcknas.

Att **Bönderne Nils Stigson i Hulta**, och **Anders Jonson i Höijen** å egna, sampt **Lars Olþon ibid.** wägnar Kärande, medh **Erich Perþon, Lars Perþon** och **Hans Erþon** Swarande, wähl och wänligen förlijkt ähro, angående några hastiga oqwädins ordh, sampt andra uthi ett Åhlefskie under dheras Skatteqwarn i Biåstadhströmmen, dhet berätta parterne sielfwa.

Ehuruwähl Tingsrätten hade ärnat till sluth uptaga Saken emällan **RådMannen Wäll:t Erich Pärþon Torger i Hudwijkzwaldh** egönom dhes Fullmäcktigh **Bonden Hans Anderson i Trösten** Kärande, och **Olof Abrahamþon i Breåker Bergsiö Sockn** Swarande, angående en Skuldfordran af 59 P:r 26 öre Km:t. Fullmäcktigen påstår Olof Abrahamþon på sin **Sahl: Systers Ella Abrahamsdotters i Wattrångh** wägnar, så mycket mehra böra betahla, emedan han hennes Qwarlembnade egendomb såsom en arfwinge om händer taget; Lijkwist som förspories dhet RådMan Torger en långligh tidh tillbaka medh Ellas **Sahl. Man Nils Perþon** handell och räckningh haft, och desuthan berättas Nils Pärþon i sin lifztid hos RådMan något Sölfer, såsom en Kanna om 50 lodh, en Skåhl, och Bälte

skall hafwa Pantsatt, warandes eij aller nu någon Räcknigh af Torger på sin fordran insinuerat; Ty finner Tingsrätten rådeliget, dhet RådMan Torger till nästskeende tingh icke allenast medh en ricktigh räckningh bör inkomma, och dhär egönom wisa hwar uthaf ofwannembde 59 P:r 26 :/ Km:t härflyta uthan och en Specification på dhet Sölfwer RådMannen af Nils Pärþon som pant emottaget, och hwad han dhärpå bekommet, på dhet skönias må om Sölfret kan mehra wara wärdt, än Pantskillingen sig bestiger.

Olof Jonþon i Kongsgården låther upbiuda sin **Syster gamla Pigan Britta Jonsdotter** till Syttning ___ 3:die gången.

TredieMans Soldaten Erich Pärþon i Biåstad Sakfälles för upropets försummelse emot **Anders Jonson i Höijen** att böta _ P 1 Sm:t.

Ehuruwähl **TolfMannen Anders Olþon i Ståcka Harmångers Sockn** egönom sin Suppliqve till Högwälborne H:r Baron General Majoren och Landzhöfdingen öfer **Stads Notarien Magnus Ström i Hudikzwaldh** sigh hade beswärat, angående någon Strömming Strömmen för Anders Olþon Arresterat, Så tillstår Anders Olþon Lijkwist så Skrift- som Muntel:n sigh wara medh Notarien Ström wähl och wänl:n öfwerens kommen, och han intett mehr öfwer honom har att klaga, Så wida honom tillkommer.

Äfwen så berättar **Notarien Ström** för sin person eftergifwet berörde **Anders Olþon**, så wida han för dheß åtahl på dhenna Strömmingh får wara oklandrat, och således intett öfwer Anders Olþon har att klaga. Hwilket efter begäran till Protocollet antäcknadtt blifwer.

Ländz- och TolfMän af Bergsiö berätta dhett **Pär Larþon i Biåstad** ähr förlijkte med sin granne **Hans Erson**, angående ett lijttett Swediefall, Pär Larþon lagdt bruk på, men af Hans Erson uthan skiähl skall hafwa intaget.

Hans Olþon och Swen Person i Wallen på egna och **Anders Jonþons, Hustru Chierstins, Anders Andersons, och Pär Anderþons ibm:** wägnar, tillstå sigh med **Hans Olþon, Erich Jonþon, Nilþ Jonþon och Olof Hanson i Frästa** wara förlijkte, angående någon Skogseld Swaranderne för Sex åhr sedan skohlat på Käranderne Skogh uthsläpt, och eij wehlat Skadan betahla.

På Swaranderne wägnar woro **Olof Hanþon och Erich Jonþon** tillstädes, hwilka äfen berätta dhenna Sak wara förent.

Wedh noga efter frågan betygas ingen widare skada skedt, än allenast något näfwer och bark för Käranderne blefet afbrändt.

Till MåhlzMan för **Pigan Gölug Johansdotter** blifwer uppå **Swågrens Erich Pärþons i Biåstad** begäran **TolfMannen Anders Pärþon i Wadi** af Rätten Lagl. Constituerat och förordnat, uthi hennes angelägenheter tahla och Swara.

Pastoren Ehrew: H:r Nils Gevalius i Gnarp, insinuerade en af 2:ne **TolfMän Jon Pärþon i Dwästad Jättendahlz- och Anders Pärþon i Husta Gnarps Socknar** A:o 1700 d: 24 Septembr öfwer någon twistig råskildnad emällan H:r

Pastorens **K: Moder Dygdesamma H:o Malin Andersd:r, Bönderne Hans Olþon, Jon Anderþon, Erich Jonþon, Olof Hanþon, Nils Jonþon i Frästh** å ena, och **Anders Jonson, Hustru Chierstin, Sven Person, Hans Olþon, Pär Anderþon i Wallen** å andra sidan uprättadt Syneskript, under hwilken parterne icke allenast med sina Nampns och Bomärkens underskrifwande förklara sig wara öfwerens kombne, dhen samma för god känna, och dhen af ofwanembde Synemän uptagna Råskildnadh Nohrdan Gåhlsjön hädan efter sigh emällan hålla, uthan och af Erich Jonþon, Olof Hanþon i Frästa, Swen Pärþon, Hans Olþon i Wallen på sina och sampteligas wägnar Muntel. in för Rätten tillstodo.

Dhenna föreningsskrift, af hwilken hwardera Parten ett exemplar påskrifet tillstältes, blifwer så wida ingen frånwarande el:r ohördan dhär egönom præjudiceras, af Tingsrätten Confirmerat och Stadfast.

TolfMannen Pär Staphanþon i Elgered låter upbiuda hemmanet **Fiskiewijk** 6 öre 18 p:r i Skatt, hwilket han uthom Börden för 320 P:r Km:t sig tillhandlat ____ 3:die gången.

Uppå för dhetta **Bårgaren Päder Päderþon Kasten ifrån Gefle** så skrift- som Muntel. anmodan blifa fölliande **3:ne TolfMän : Anders Pärþon i Husta, Jon Swenþon i Grängsiö, Nils Pärþon i Gryttie**, af Rätten beordrade besichtiga och wärdera **Olof Jonþons** hemman i **Ginstadh Gnarp Sockn** 8 öre 12 p:r i Skatt, hwilket be:te Kasten medelst 300 P:r Kopparm:t Crono-rest Clarerande uthi Gefle Ränterij af Högwälborne H:r Baron General Majoren och Landzhöfdingen d: 4 sistl. Junij fått tillståndh att tillträda.

Till MåhzlMan för **Änkan Gölug Olþdotter i Berga Bergsiö Sockn** blifwer **Nils Gynteþon i Kyrkobyn** Lagl. af Rätten Authoricerat och förordnat, uthi hennes angelägenheter tahla och Swara.

Item för hennes Lilla omyndiga **Dotter Chierstin**, Constitueras **TolfMannen Anders Pärþon i Wadi** att wara Förmyndare, åliggandes honom så mycket möjijeligt åhr den omyndigas bästa i alla måtto söka och bewaka.

Samma dagh framkom för Rätten **Bonden Erich Jonþon i Wijk Jettendahlz Sockn**, klagel:n tillkänna gifwandes, huruledes en oförmodel. wådEldh d: 17 Majj näst för dagningen, uthi dhes gårdh upkommet, och en Husbyggningh för honom i aska lagdt, hwilken således af **2:ne Edsworne TolfMän, Jon Pärþon i Dwästh, Pär Pärþon i Lunde** samt **Bonden Jon Pärþon i Åå** wärderat är.

1 Bryggestugu byggningh medh dhes förstuga, Mellan Kammnare och redeskapzbo, Siu hwarf högh, 4 wäggar á 10 al:r, och 2 dito á 16 al:r långa innom Knutar, samt Bakungn och Skorsten 60 P:r Km:t. Lösöron hade fullan Erich Jonþon upsatt, men blefo uthstruckne, emädan wedergäldningh för slijka honom eij bestås kunde.

Widh noga efterfrågan huru Elden kommet uth, kunde eij annor underrättelse dhärom inhämtas, än Erich Jonþon i Wijk sielf berättar, Nembl:n att såsom dhes folk dagen förr eller d: 16 Majj hade Bakat i Bryggestugan, lærer twifels uthan Elden egönom BakugnsMuhren hafa inträngt i wäggen, och sigh fördölgt, ty om Morgonen enär grannarne kommo ock wäckte up honom och dhes folk, stod

Bryggstugan i liusande låga, hwilket Ländz- och TolfMän af Jettendahl äfwen betyga sigh ej aller annat hafwa hört och förstått.

Hwarföre stältes dhetta ährende till Nembdens öfwerläggande, hwilka enhälligen dhäruthinnan stannade, att dhe ej annat kunna finna, än dhet woro dhenna skada af rätten wåda timat, som Lagen i det 35 Cap: ByggM: B: L:L: förmähler; Altfördy i anledningh 37 Cap: berörde Balk och Kongl. Husesyns ordningen 34§ pröfwar Tingsrätten skiähligt tilldömma Erich Jonßon att åthniutha Brandstodh 60 P:r Km:t, hwarom Erich Jonßon hos **Högwälborne H:r Baron General Majoren och Landzhöfdingen H:r Axel von Schaar** i ödmiukhet hafer ansökningh att giöra.

Oppå **vice LändzMannens Anders Hanßons i Röde** anhållan blifwer för dhes **Moder Hustru Sigrid Erichsdotter Bonden Jon Perßon i Åå** af Rätten Lagl. till MåhlzMan Constituerat och förordnat, uthj hennes angelägenheter tahla och Swara.

Item för LändzMannens omyndiga Syskon åtager sigh **TolfMannen Jon Pärßon i Dwästadh** till en behageligh tidh att wara förmyndare, och dheras rätt i bästa måtton bewaka.

Såsom **Önne Erson i Biåstadh** efter en uthj 2:ne Mäns närwaro d: 21 Octobr A:o 1700 emällan sig och **Nils Gynteßon i Kyrkobyn** uprättadt och ingått Liqvidations Räckningh, tillstår och bekänner Nils Gynteson på sin hustrus wägnar i arf efter sina Sahl. Föräldrar för Hus och Jordh, sampt Lösöron hos sigh 85 P:r 16 :/ Km:t hafwa att fordra, föruthan arfsäd 2½ T:a 3 Kannor Rågh, ett Ungt Swijn, eller des wärde 3 P:r; Ty blifwer uppå Nils Gynteßons anhållan ofanrörde dhes fordran honom till dhen säkerhet Lagh förmåhr uthj Protocollet antäcknad.

Oluf Olßon i Kitte låther upbiuda hemmanet Kitte 7 öre 6 pen:r i Skatt 3:die gången.

För **Päder Larßons omyndiga Styfbarn i Biåstadh** blifwa **Bönderne Jon Person i Hulta** och **Sven Larson i Elgeredh** af Rätten Lagl. till Förmyndare Authoricerade och förordnade dheras bästa i alla måtto söka bewaka, sampt för dhem wid hwarie tillfälle tahla och swara.

Men dhett af **Pär Larßon** på hemmanet **Biåstadh** begärte upbodh, kan honom så mycket mindre bewillias, som han ej förmåtte wisa sigh något dhär å hafwa betahlt.

Ehuruwähl **Drängarne Olof Pärßon i Bringstadh, Pär Jonßon i Röstadh** och **Lars Jonßon ibid:** af **SexMannen Olof Bengtßon i Wattrångh** inför Rätten anklagades, för dhett dhe ej bewistat Gudztiensten i Harmångers Kyrka sistl. Midsommars-dagen; Lijkwist som dhe wiste sig hafwa warit uthj Ilßbo Kyrka, hwartill SexMannen ej aller förmåtte neka; Ty förskontes dhe för vidare bötter dhenna gången, allenast åthwarnades söka sin Socknekyrka slijka och andra Högtidz-dagar.

Drängen **Oluf Jonßon i Ståcka**, war äfwen uthi Dito måhl instämbdh, men förmedelst han ej förmåtte Comparera, har han gifwet af en god willia till

Harmångers Kyrka __ 1 Carol:, Men **Drängarne Jon Svenson** och **Oluf Pärþon i Wattrång**, hwilka lijkaledes för Sak samma Lagl. inciterade woro, och intett Comparerade, mindre någon ordsak till dheras utheblifande tillkänna gifwet, Sakfältes i anledningh Kongl. Maiij:tz allernådigste förordningh om Processen af åhr 1695 d: 4 Julij 2 § att böta hwardera 1 P:r Sölferm:t för upropetz försummelse emoth **SexMannen Olof Bengtþon i Wattrång**.

Till att Liqvidera emellan **TredieMans Soldaten Erich Pärþon i Biåstadh** och **Anders Jonþon i Höijen**, angående något arf Swaranden under sitt hafda förmynderskap för Kärändens hustru, Disponerat, uthwalde parterne sielfwa **TolfMännen, Anders Pärþon i Hustadh** och **Jon Pärþon i Dwåstadh**.

Angående dhen Pantningh till Soldate-Rustningen som **LändzMannen Olof Larþon i Ingesarfwen** jempte **TolfMännen Päder Staphanþon i Fiskiewijk** och **Lars Erson i Åkren** hos **Sl: Leytnanten Hieronimi Stephani Timitskis änka Hustru Margretha Arnfeldt** d: 4 April nästledne giordt af 6 Fierdingar Korn, 1 T:a 2 Fierdingar Ärtter, för hwilken hon dhem nu till dhetta Tinget låtett incitera, dhär öfwer inkommo parterne för Rätten med dhem emellan uprättadt förenings-skrift, hwaruthinnan dhe tillstå sig sålunda wara förlijkte, dhett skall Hustru Margretha Arnfeldt bekomma sin Spannemåhl igen och 1 T:a Säd ändå af dhem tillhopa, hwarmed dhe å alla sidor förklarade sigh wara nöjde, togo afträde.

Uppå **BefallningsMannens Wålþ:de Johan Bromans** begäran blef fölliande Examinerat och undersökt, sampt verificerat.

1) Uthj Samptel. Allmogens närwaro blef Rästlängden för dhetta Tingelaget noga Examinerat, så att hwar och en sin Skuld sielf tillstodh, undantagande några som för Siukdom och oundwijkl. förfall bortto waret, för hwilka i Rästlängden finnas annoterat, betygandes dhärjempte Nembden och Allmogen att BefallningsMannen Wålþ:de Johan Broman i Rättan tidh all möjijelig flith användt, att kunna resten uthbekomma, men dheras lägenhet warit sådan, att dhe dhär å eij mehra kunna betahla.

2) Enär Restlängden uplästes på dhe Bönder, hwilka i dhetta Tingelagh stå skyldige för bekommet Magazins Spannemåhl, dhen dhe så wähl in natura, som med penningar böra betahla, kunde dhe tillstådes warande eij neka, med mindre så stor Rest hos dhem jnnestodo, som bemelte Längdh uthwisar, hwilken dhe för sin fattigdom skull eij förmåtte Clarera.

3) Att wederbörande Donatarier lefwa, blef attesterat.

4) Inlagde och förmedlade Hemman och Räntor bero widh sina förra willkor.

5) Sammaledes förmedlingar till behageligh tidh.

6) HusfolkzBoskapzlängderne uplästes, som befinnes efter Ländz- och TolfMäns intygande wara riktige.

7) Widh Sakörslistorne Examinierende för förflutna åhret 1700 fantz ingen som på tillfrågan något hade att klaga, medh mindre dhe sina dehlar åthniutitt, hafwandes BefallningsMannen eij åller sigh dhär medh befattadt.

8) Item betygades att dhen uprättade Contributions Längden åhr riktigh.

9) Att inga Lättingar eller Tienstlösa finnas, blef efter Ländz- och TolfMäns bejakande attesterat.

10) Wid tillfrågan fantz ingen som emoth en skiählig accijs Brännewins brännerijet antaga wille.

Samma dagh framstegh å Embetes wägnar vice **LändzMannen Anders Hanson i Röde**, och jempte **Sahl. Pär Jonßons i Wallen 2:ne Söhner, Sven och Samuel Pär**söhner, klageligen tillkänna gifwande, huru såsom gifta **Bönderne Pär Anderßon i Wallen** och **Per Larßon i Åhs** d: 14 Febr. emoth aftonen uthj Dito LändzMansgårdh så illa slaget och Stött Sven och Samuels Sahl. Fader Pär Jonßon, att han d: 21 Dito där egönom sitt lijf måst ända, anhållandes öfwer dhem härföre Laga straff.

Dhe inciterade **Pär Anderßon** och **Per Larßon** præsentas, hade ingen skrifteligh exception för sigh låtett upställa, uthan willia rätta sigh efter hwad Wettnen i dhetta måhl berättande warda.

Bonden Erich Pehrson i Gryttie emoth hwilken ingendera af Parterne wed noga tillfrågan något jäf hade att andraga, Edel:n med Hand å Book wettnade, att enär han d: 14 Febr: emoth aftonen uthj Porttlidret **LändzMansgården Röde** hölt på att tahla medh **Sahl. Pär Jonßon** om ett Qwarndyngh, Erich Pärßon af honom till lähns begärte, Swarade Pär Jonßon: Dhett hans Qwarndygn räckte ej längre än till Morgonen, woro fördhenskull bäst söka **Pär Anderßon i Wallen**, som Qwarndygnen då emottager, i dhett samma ropade wettnet Pär Anderßon till sigh, bediandes jempte Pär Jonßon, att han skulle lähna wettnet sin Qwarn, hwilket som Pär Anderßon ej wille samptycka, kommo Pär Jonßon och Pär Anderßon i ordkastningh, dock serdeles af dhen ordsak, att Pär Jonßon wille öfwertahla Pär Anderßon bruka Söndagsdygnet i stället för dhett wettnet åstundade lähna, hwartill som Pär Anderßon ej wille sig beqwäma, kallade Pär Jonßon Pär Anderßon Hunswott, straxt Sprang Pär Anderßon in emoth Pär Jonßon och ropade något, i dhett samma slogh Pär Jonßon Pär Anderßon en öhrfijhl, tagandes så hwar andra i Håret, tumblade om kull i Lijdret, emedlertidh dhe sålunda drogos, kom en **Bonde Johan Johanßon i Gryttie** benembd, som ähr **Swåger** med Pär Anderßon fattandes uthj honom och skilde dem åth, beiandes Pär Anderßon skämma sigh, som är en ynglingh att slås med en gammall Man, gick Så Pär Anderßon ett stycke dhär ifrån, efter en lijten stundh blef wettnet åther warse dhett Pär Anderßon och Pär Jonßon woro fastnade tillhopa i Håret, lågo omkull i Lijdret, men kan intett säija hoo då dhen andra först öfwerfallet, wettnet jempte flere gingo så till, och medh stort beswär skilde dhem äntel. åth, kan intett säija, att dhe slog hwar andra många öhrfihlar, ej äller om Pär Jonßon stötte sigh illa emoth Stallsknuten, eller tillstret som i Porttlidret lågh, enär han föll omkull, uthan dhe hådrogos Stadigt, liggandes mehrendehlz Pär Anderßon ofwanpå Pär Jonßon, Pär Jonßon war i lijka måtto refen 2:ne Såår på dhen nedre Läppen som blödde.

Anders Anderson i Wallen medh Parternas samptycko giorde Edel:n fölliande berättelße att förenembde tidh och dagh sågh han **Pär Jonson** och **Pär Anderßon** ligga omkull i Porttlidret hållandes hwar andra i Håret, men kan intett säija huru dhe begynt Slagsmählet, wettnet gick straxt till och fattade Pär Anderßon om Halßen, bediandes honom hålla opp, dhe fingo altidh råka hwar andra, Pär Anderßon släpte straxt, Men Pär Jonßon hölt något längre uthj, i dhett samma stegh **Johan Johanßon i Gryttie** och halp wettnet skillia dhem åth, Pär Jonßon gick bättre in i Lijdret igen, Pär Anderßon kom efter, frågandes Pär Jonßon hwarföre han skulle så skälla och slå honom? Och enär Pär Anderßon således förfogade sigh efter Pär Jonßon andra resan, badh wettnet Pär Anderßon att han

intett skulle wåhla åller Skötha Pär Jonßon, men Pär Anderßon wånder sigh om och frågade om han intett skulle få förswara sigh? Jo nog får du förswara digh hwad rätt åhr, sade wettnet, sedan någon ordwåxlingh war skedd, fastnade dhe åther i hopa igen, slåendes /: som han intett rättare kan minnas ./ Pär Jonßon först Pär Anderßon en öhrfill, dhår på Pär Anderßon fattade Pär Jonßon med wånstra Handen i Skågget, och högra Handen uthj Axslen, stötte honom in emoth wåggen, fallandes sedan begge omkull, Pär Jonßon under och Pär Anderßon ofanpå, straxt stego några fram och skilde dhem åth, dragandes Pär Anderßon Baklånges och Pär Jonßon fölgde efter liggande på ryggen, i dhett samma steg wettnet twårtt öfer Pär Jonßon, som lågh widöppen, halp till att dhe fullkombli:n blefwo åthskilde, wettnet påstår dhes uthan, att dhett måtte införas dhett han intett kan wetta, om dhe, som skilde dhem åth, drogo Pär Jonßon åller Pär Anderßon dhett samma giorde medelst dhes fasthållande i Håår och Skågg, men **Bonden Abraham Erßon i Grångsiö**, förifrat öfwer Pär Anderßon i dhetta måhl, Sköth Pär Anderßon fram för sigh in åth gården, slogh honom en öhrfill, bediandes honom blijas lägga sigh emoth en gammall Man, och så handteradhe honom.

Enår **Pär Anderßon** kom in på gården Skrek han en gångh, Wettnet blef ståendes hos **Pär Jonßon** och sopade af honom orenligheten han bekommet dhår af han legat omkull. Ån vidare berättar Wettnet dhett Pär Jonßon war blodigh under Håårgåhlen i Pannan, och hade hohl på nedre Låppen som blödde. Straxt efter dhe woro åtskilde kom **Pär Larßon i Åhs**, hwilken är Pär Anderßons **Swåger** uthlöpandes på gården, frågandes Pär Jonßon hwad dhett woro för en gammall Surdeg han och Pär Anderßon hade sins emellan efter dhe eij förlijkas kunde? Dhårpå frågade Pär Jonßon honom hwad han Lopp efter? I dhett samma stötte Pär Larßon Pär Jonßon så håftigt medh nåfen för bröstet, att han föll baklånges om kull och ryggen emoth jskahtan, enår Pär Jonßon hade rest sig up igen, sade han till Pär Larßon du sköth migh som en Skiålm, Jagh haar intett medh dig att bestålla. Ån ytterligare bekånner, att Lördagen eller d: 16 Febr: kom bodh efter honom, då sågh han tillijka med flere dhett under Pär Jonßons högra arm i weka sidan så stor dehl war Swullen och blå, som en hatte kull i widden, men aflångt, och ehuruwåhl Pär Jonßon klagade sigh mycket ondt i bröstet, kunde wettnet intett blifa warse att han dhåröfwer war Swullen.

Anders Olßon i Rogstad, som tillförende waret **Sahl. Pär Jonßons Mågh**, berättar sig intett mehra här af sedt, ån **Pär Anderson** hölt Pär Jonßon twehåndes i Skågget, och slåpade honom ifrån Södra Stallsdörren i Låndz Mansgården till dhen indra Portstolpen, wid pas 3 alnar långt, och hehl widöppen på ryggen, mehra weste han intett här om att säija.

Abraham Erson i Grångsiö, emoth hwilken intett Jåf fördes, edeligen med hand å bok betygade: Att enår han samma gång kom i Lijdret, låge **Pär Jonßon** och **Pär Anderßon** framstupa, hållandes hwarandra i Håret, wettnet stack armarne emållan och skilde dhem åth, förandes Pär Anderßon för sig in åth gården, slåendes honom en öhrfill, och bad honom skåmmas, för dhett han eij båttre weste ån så handtera eller slås med en gammall Man. Mehra säijer han sigh här om eij hafa att beråtta.

Oluf Grelson i Grångsiö, Edeligen med Parternas bejakande, wettnade fölliande: Att han hörde **Erich Pårßon i Gryttie** och **Pär Jonßon** tahlas om ett Qwarndygn,

och huru orden dhär om föllo, kallade Pär Jonßon **Pär Anderßon** Salv: ven: Hunswott, hwarpå Pär Anderßon sade: Dhen och dhen må wara din Hunswott, Pär Jonßon ittererade: Du ähr intett bättre, slåendes i dhett samma Pär Anderßon en öhrfill, straxt fattade dhe hwar andra i Håret och föllo emoth StallsKnuten omkull, Pär Jonßon under och Pär Anderßon ofanpå, Enär Erich Pärßon i Gryttie hade skildt dhem åth, blef wettnet warse, dhett Pär Jonßon war blodigh om Munnen, gick så han i från dhem.

Föllliande ähr **Drängen Jon Pärßons i Gryttie** edeliga berättelse, att sedan **Pär Jonßon** och **Pär Anderßon** först sins emällan ordwäxlat, om Qwarndygnet, **Erich Pärßon i Gryttie** söckte lähna af Pär Jonßon, slog Pär Jonßon Pär Anderßon en öhrfill, hwarpå dhe fattade hwarandra i Håret, förandes Pär Anderßon Pär Jonßon emoth Stallswäggen i Portlijdret omkull, men kan intett säija hwilket som kom ofwanpå, blifwandes straxt skilde af Erich Pärßon och **Anders Jonßon i Wallen**. En stund efter bar åther till att trätta igen, då slogh Pär Jonßon Pär Anderßon först en öhrfill, Pär Anderßon fattade straxt dhär på med ena Handen i Skiägget på Pär Jonßon, och medh andra Handen i Axslen, förandes Pär Anderßon Pär Jonßon in emoth StallsKnuten, hwaräst dhe begge omkull föllo, dhen gambla under och dhen yngre ofwanpå. Sedan **Abraham Erßon i Grängsiö** och Erich Pärßon i Gryttie hade då åther skildt dhem åth, gick Pär Anderßon in på Gården och Pär Jonßon blef Qwar i Portlijdret. Wettnet påminner elliest, att förän dhe andra gången slogos, wijade eller ropade Pär Anderßon på gården. Kan intett säija sigh observerat dhett Pär Jonßon warit blodig några flere stans, än allenast om Munnen; Men enär Pär Jonßon och **Pär Larßon** gingo uthom Porten, sade Pär Jonßon till Pär Larßon: Du stötte migh illa för bröstett, som lærer föllia migh länge efter.

Pigan Sigrid Olßdotter i Röde LändzMansgårdh, hade intett annat att säija, än enär hon samma dagh kom gångandes ifrån Fähuset, sågh hon **Pär Anderßon** ligga ofanpå **Pär Jonßon** wid Södra Stallsdörren, hållandes honom med Händerne uthj Håret och Skägget, men blef intett warse, att Pär Jonßon hölt Pär Anderßon i Håret igen.

Anders Pärßons Hustru, Charin Larsdotter i Wallen wid pas sina 76 ähr gammall framropat, berättar uthan Edh, att då hon tillika medh flere Grannhustrur, efter anmodan höllo på att twätta och Swepa dhen döde **Pär Jonßon** Sågh hon honom wara blå under högra sidan så stort som en Handh, Item något Swullen öfer Magan.

Hans Olßons Hustru Charin Andersdotter och **Änkan Chierstin Olßdotter i Wallen** gjorde äfen uthan Edh slijk berättelse; Och som Delinqveterne intett emoth dheras wettnesmåhl hade att säija, hölt Tingsrätten omödigt dhem medh någon edgång beswära.

Dhe anklagade tillstå uppå Måhlzägarnas andragande, dhett **Pär Jonßon** samma afton, han af dhem blef slagen och stött, förmåtte han intett gå hem till sin gård, wid pas en half fierdingswägh ifrån LändzMansgården, uthan lätt föra sigh på en Släda, kunna ej aller dhär emoth strida, att Pär Jonßon iu straxt samma afton gick till sin Sothesängh och blef aldrig mehra frisk.

En Attest gifwen af **Kyrkioherden i Gnarp Wyrdige H:r Nils Gevalius** d: 3 jnnewarande Dat: af jnnehåld, att enär **Sahl. Pär Jonßon i Wallen och Gnarp Sockn** på sin Sotesängh medh Herrans H. Nattward af Pastore besöktes, bekände han på tillfrågan hwar af han Siukdomen bekommet? Sålunda, Nembl:n Jagh war en Onsdagen när Kyrkiohebbers tijonden intogs uthj LändzMansgården, ther kom lijttett grillert emällan **Anders Jons Sohn Päder** och migh om Qwarndygnet, hwad oß emellan förehades anser iag ej, men dhen anstött han lågh uthaf, hade han fått af **Päder Larßon i Åhs**, ehuruwähl han icke sådant af honom förskylt; Då efterfrågade H:r Pastoren om Pär Larßon waret påmint att komma dijth och medh Pär Jonßon förlijkas? Swarade en af Pär Jons Söhner, att han war tillsagdh komma tillstädes, när Pastor det hörde, wille han afbida Pär Larßons ankompst, men föregafz det han war i Ländzmansgården ingången. Efter en lijten drögsell begynte H:r Pastor åtherställa sitt tahl till Sängeliggande Pär Jonßon, påminnandes honom att ther han wille wärdeligen undfå Herrans H. Nattward, wore och det ibland annat nödigt tillgifa och förlåta sin SkadeMan; Hwar till han straxt benägen fantz, sägandes: Ja, I Jesu Nampn will Jagh å mina wägnar dhett giöra, Men hwad Konungens rätt anbelangar, har jag ingen mackt uthj något tahla eller säija.

Wid slutett då **Sahl. Pär Jonßon** war besökt medh Herrans H. Nattward, kom **Pär Larßon i Åhs** dijt, och wardt af Pastoren i förstonne något tilltahl dherföre han med en åldrig Man så illa fahrit, bediandes H:r Pastoren honom Stiga till Sängen, och tahla dhett bästa med Pär Jonßon sielf, enär han dhett giorde, Sade Pär Jonßon: Pär Larßon iag hafer fullan sådant af tigh förskylt? Pär Larßon sade: Jagh hade ej heller någonsin tänkt slijkt giöra, emädan intett annat än förtrorligh wänskap oß emällan warit, men blef i hastighet af en annor dhär till redt, Pär Jonßon Swarade åther: Jagh hafer redo förlåtitt tigh i Herrans Nampn, såsom nu Gud förlåtit.

Quast: till begge anlagade, om dhe kunna säija **Sahl. Pär Jonßon** af någon annor Siukdom blefet dödh, än dheras handa-wärkom? Swara sigh ej annat wetta el:r hördt.

Quast: till Söhnerne, hwaruthinnan Fadren Siukdom bestått? Swara mäst öfer Magan i dhett han Salv: ven: intett fick släppa urin.

Ländz- och TolfMän gofo tillkänna att dhenna **Pär Jonßon** warit alt stadigt temmel. frisk till krafterne.

Söhnerne berätta /: dher emoth dhe anlagade ej åller hafwa något att inwända, /: att första afton sedan **Pär Jonßon** war slagen och hemkommen, blef han så illa Siuk att han wille hafwa Prästen till sigh, men upskötz dock till fölliande Söndagh.

Sedan hehla ransakningen så wähl för Parterne som wettnen war upläsen, lämbnades under TolfMännens omröstande, om **Pär Larßon** allena skulle tagas för bahneMannen, efter den döda honom uthj Pastoris attest mäst graverat, åller och så begge, emädan dhen blånad **Pär Jonßon** under högra armen hade, han ej kunnat af Pär Larßons gifna stöth bekomma? Föllo TolfMännen enhälligen på dhen mehning, serdeles dhe som hemma i Socknen woro, och weste huruledes Stäckändan i portlidret belägen war, dhett måtte ej annors tillgått, än då **Peder**

Anderson Skutett Pär Jonþon baklängs, lærer sidan taget emoth Knuten, och som således begge Pär Anderþon och Pär Larþon lagdt Händerne på dhen döda, borde dhe och begge dhärföre mista sina Lijf.

Dhe anklagade tillspordes af Rätten om dhe än vidare något hade att påminna? Swara nej, men wille lijkwähl hwar Skiuta Skulden ifrån sigh på dhen andra, bedia i öfriget dhett höga öferheten wille dhem med nåd ansee.

Resolut:

Dhett wille fullan **Pär Anderþon i Wallen** å sin sida så mycket mindre ansees för dhen som fullkomb. orsak och wällande uthj **Sahl. Pär Jonþons** död waret, som Pär Jonþon icke allenast sielf Slagsmählet medh Pär Anderþon begynte, i dhett Pär Jonþon för uthan Skälzordens påkastande, slaget Pär Anderþon först en el:r två öhrfillar, förän Pär Anderþon sig emoth honom förswarade, uthan och Pär Jonþon efter sitt Skriftermåhl för **H:r Pastoren Nils Gevalius** skall hafwa bekändt och tillstått, sigh intett ansa el:r sköta om hwadh emällan honom och Pär Anderþon förehades, men dhen anstöt som Pär Jonþon då lågh Siuk uthaf, hade han af **Pär Larþon i Åhs** oförskylt bekommet.

Pär Larþon i Åhs förmehnar för sigh nogsampt lähra hielpa, att **Sahl. Pär Jonþon** uthj lijfztiden alldeles tillgifwet honom sin förseelse, och således för vidare tilltahl wäntar blifa förskont, serdeles som han, Sahl. Pär Jonþon, ej mehra rörde, än medh handen för bröstett stötte honom baklänges emoth backen; Lijkwist som 1:o) **Pär Anderþon i Wallen** ej kan neka, medh mindre han ofwanrörde dagh på en lijten stundh 2:ne gånger slagetz medh Pär Jonþon, fattadt honom i Skiägget, Håret och Axslen, fördt honom omkull emoth Stallwäggen i Portlijdret, hwaräst af TolfMännen uthj Gnarp Sockn berättas en Stäck wed pas en aln lång längre ifrån wäggen uthgå, än rätta Knuten, emoth hwilken Pär Jonþon twifwels uthan kommet in till medh sidan, som seder mehra på honom blå syntz, hafwandes dhesuthan Pär Anderþon åthskilliga gånger legat uppå Pär Jonþon, hwilken för sin ålderdom skull ej kunnat mycket tåhla. 2:o) Kan Pär Larþon å sin sida ej äller bestrida, medh mindre han medh näfwen så hårdt stött Pär Jonþon uthan ordsak för bröstett, att han föllet baklänges om kull med ryggen emoth ijstkählen i Portlijdret, hwaröver edel:n wettnen betyga Pär Jonþon straxt klagat, och sagdt Pär Larþon stötte sigh som en Skiälm etc. 3:o Haar Pär Jonþon efter dhetta slagsmähls öfwerstående förfogat sigh på hem wägen, men ej längre än wedh pas 1/16 mijhl mäcktadt gå, uthan måst sätta sigh på en emoth honom anländt Släda att åka, 4:o) Wed hemkomsten klagat sigh så Siuk, att han åstundat Prästen till sigh, hwilket dock till Söndagen eller d: 17 Febr: upskutett blefwet, då han, som H:r Pastoris Gevalij gifna Attest förmähler, klagat. 5:o) Aldrigh haft någon helsodagh sedan slagsmählet skedde, uthan Torsdagen som war d. 21 Februarij död blefen. 6:o) Åhr af 3:ne årliga hustrur som twättadt och Swept Sahl. Pär Jonþons lijk, föruthan **Anders Anderþon i Wallen** berättadt, att Pär Jonþon waret Swullen under högre armen i weka sidan, så stort som wed en lijten hattekulle, dock något aflångt, jembwähl waret något Swullen öfwer Magan; Ty kan Tingsrätten intett finna hwilkendera, anten Pär Anderþon eller Pär Larþon gifwet Pär Jonþon dödslagat, uthan som dhe begge waret i flock och fahrnöthe och lagt händer på Pär Jonþon; Altfördy i anledningh 1 och 2 Cap: Dr: B: med willia ???? och L:L: pröfwar Tingsrätten skiähligt dhett böra Pär Anderþon och Pär Larþon androm till Sky och warnagell gifwa Lijf för Lijf. Dock dhenna Domb

först under hans hög Greff: Excellences och dhen Höglofl. Kongl. Swea
Håfrättens Nådrättwijsa Syndication och ompröfwande i underdån- ödmiukhet
Submitterat och understäldh.